

Fogadjuk el egymást Krisztus testében! - Zac Poonen

Accepting One Another in Christ's Body by Zac Poonen

<https://www.cfcindia.com/wftw/accepting-one-another-in-christs-body>

A Római levél 14. és 15. fejezete arról szól, hogy fogadjuk el egymást Krisztus testében. Hívőként nem minden kérdésben gondolkodunk egyformán. Egy napon, amikor Krisztus visszajön, és az értelmünk tökéletes lesz, 100%-ban egyet fogunk érteni minden tanításban, fel fogjuk ismerni, hogy mi az, ami valóban szellemi, ami lelki és mi a világiasság. Most azonban mindannyiunknak más a véleménye bizonyos kérdésekről, mert ha őszinték és tiszta szívűek is vagyunk, elménket még mindig eltorzította a bűn hatása. Senkinek sincs tökéletesen világos értelmezése semmiről. Mindent „tükör által homályosan látunk” (1Korinthus 13:12). Ezért, amikor másokban mást látunk, nem szabad makacsnak lennünk, és azt gondolni, hogy nekünk van igazunk, és mások mind tévednek. Így jön létre a megosztottság Krisztus Testében. A Szentírás világos és fontos igazságokat tartalmaz - különösen Krisztus személyével és munkájával kapcsolatban. Jézus Krisztus teljesen Isten és teljesen ember, meghalt a világ bűneiért, majd feltámadt, és ő az egyetlen út az Atya Istenhez. Az ilyen tanításokban egy cseppet sem engedünk. Vannak azonban más tanok, amelyek nem alapvetőek.

A vízkeresztség, bár **nem feltétlenül szükséges az üdvösséghez**, mégis **fontos tanítás** a helyi gyülekezetek számára. Lehetetlen, hogy valaki, aki a gyermekkeresztségben hisz, együttműködjön valakivel ugyanabban a gyülekezetben, aki szerint a gyermekkeresztség ellentétes a Szentírás tanításával - mert állandóan összeütközésbe kerülnek. Még ha nem is tudunk azonban együttműködni az ilyen testvérekkel, akkor is el kell fogadnunk őket Krisztusban testvéreinknek, ha újjászülettek - mert Isten elfogadta őket. **Akkor is lehetünk közösségben, ha nem tudunk együttműködni. A tragédia ma az, hogy sok hívő úgy gondolja, hogy ha nem tud együttműködni valakivel, akkor nem lehet vele közösségben sem.** Itt jön a képbe a 14. és 15. fejezet.

Látsz olyan testvért, aki gyenge a hitben? Fogadd el őt! Hogyan kellene elfogadnod őt? „*Ahogy Krisztus is elfogadott téged*” (Róma 15:7). Krisztus akkor fogadott el téged, amikor tökéletes voltál? Nem. Akkor miért várod el a testvéredtől, hogy tökéletes legyen, mielőtt elfogadod őt? Milyen gyengék és ostobák voltunk mindannyian az újjászületésünk napján! Semmit sem tudtunk Istenről, és mindannyian legyőzöttek voltunk a bűn által. Az Úr mégis elfogadott minket. Sok hibát látott bennünk, mégis elfogadott minket. Ha mi nem fogadunk el másokat, akiket Isten elfogadott, akkor büszkék vagyunk, és azt képzeljük magunkról, hogy szellemibbek vagyunk, mint maga Isten! Így jönnek létre a szekták - nemcsak a helytelen tanok miatt, hanem az Isten más gyermekeihez való helytelen hozzáállás miatt is. Nem szabad a kicsinyes szabályainkat és törvényeinket alapul vennünk ahhoz, hogy elfogadjuk Krisztus Testének más tagjait.

„*Miért ítéled el a testvéredet?*” (Róma 14:10a). Ez egy külső cselekedet. „*Miért tekintesz megvetéssel a testvéredre?*” (Róma 14:10b). Ez egy belső magatartás. Mindkettőt el kell kerülnünk. Amikor a szívünk kitágul, hogy elfogadjuk mindazokat, akiket Isten elfogadott úgy, ahogy vannak, akkor elérkezünk az evangélium üzenetének csúcspontjához. „*Egy szívvel és egy szájjal* (egységben a többiekkel Krisztus testében) *dicsőítjük Istent*” (Róma 15:6).

A Római levél utolsó, 16. fejezetében Pál üdvözlétét olvassuk, amit a Rómában lévő különböző hívőknek küldött. A római gyülekezetben öt házi gyülekezet volt (5-15. versek). Nem egy nagy teremben gyűltek össze mindannyian, mint egy megagyülekezet. A római gyülekezet nagyon nagy volt, ezért különböző házakban, kis csoportokban találkoztak. Bár Pál maga sosem járt Rómában, de érdeklődött az ottani gyülekezet különböző tagjai iránt, hogy megismerje, és üdvözölte őket.

A Róma 16:26-ban említett „*hitben való engedelmissége*” kifejezés ugyanúgy előfordul a levél végén, mint az elején. Isten azt az elhívást adta Pálnak, hogy ne csak hitre vezesse el az embereket, hanem arra is, hogy engedelmeskedjenek annak, akiben hisznek. Az engedelmisség cselekedetei nélküli hit halott hit - mint egy élettelen test. Az Ószövetség idején az engedelmisségen volt a hangsúly, az Újszövetségben pedig „a hitben való engedelmisségen” van a hangsúly. Most engedelmeskedünk Istennek, tudva, hogy minden parancsolat egy szerető Atyától származik, és a javunkat szolgálja.

- § -

Ez az írás - változtatás nélkül - szabadon terjeszthető a szerző nevének és a CFC honlapcímének megadásával: www.cfcindia.com

Fordította: Abonyi Sándor (<https://keskenyut.wordpress.com>)